

USNESENÍ

Krajský soud v Praze rozhodl v senátě složeném z předsedy JUDr. Oto Kubeše a soudkyň JUDr. Radky Zahradníkové, Ph.D. a Mgr. Kateřiny Boudníkové ve věci

žalobkyně: **L. Z.**, narozená dne [redacted]
bytem [redacted]
zastoupená advokátkou JUDr. Klárou Alžbětou Samkovou, Ph.D.
sídlem Španělská 742/6, 120 00 Praha 2

proti
žalovanému: **A. Z.**, narozený dne [redacted]
bytem [redacted]
zastoupený advokátkou JUDr. Katarzynou Krzysztyniak, Ph.D.
sídlem Karlovo náměstí 555/31, 120 00 Praha 2

o výživné manželky

o odvolání žalobkyně proti usnesení Okresního soudu Praha - východ ze dne 9. 4. 2020, č. j. 36 C 274/2019 - 72

takto:

Usnesení soudu prvního stupně **se mění** ve výroku II. tak, že žalovaný je povinen přispívat žalobkyni na její výživu částkou 30 000 Kč měsíčně, splatnou vždy do každého 15. dne v měsíci předem; v dalším se v tomto výroku **potvrzuje**.

Odůvodnění:

1. Usnesením uvedeným v záhlaví uložil soud prvního stupně žalovanému povinnost přispívat žalobkyni na její výživu částkou 30 000 Kč měsíčně splatnou vždy do každého 15. dne v měsíci předem (výrok I.). Výrokem II. zamítl návrh na vydání předběžného opatření, aby byl žalovaný povinen přispívat na výživu žalobkyně další částkou ve výši 60 000 Kč měsíčně, splatnou vždy do každého 15. dne v měsíci předem.
2. Proti tomuto usnesení podala žalobkyně včasné odvolání a to do výroku II. napadeného usnesení. V něm namítla, že hlediskem pro posouzení nezbytnosti prozatímní úpravy nejsou pouze nyní skutečně vynakládané prostředky, ale do rozhodnutí o návrhu na vydání předběžného opatření je nutno, byť v minimální a nezbytné míře promítnout i právo obou manželů na stejnou životní úroveň, což však soud prvního stupně neučinil. Soud v projednávané věci určil prozatímní výživné výhradně ve výši skutečných nákladů, jimiž jsou zajišťovány základní potřeby žalobkyně, v důsledku čehož v podstatě nezbývají žalobkyni žádné finanční prostředky, kterými by mohla uspokojit jiné, než své základní potřeby. To vše je ve zcela zjevném kontrastu s životní úrovní žalovaného, jak byla v řízení o návrhu na vydání předběžného opatření osvědčena. Z návrhu na vydání předběžného opatření a z navržených důkazů totiž zcela jasně vyplývá, že žalovaný má k dispozici vedle rozsáhlého nemovitého majetku i finanční prostředky v řádech stamiliónů, přičemž jeho životní úroveň, možnosti a schopnosti je možno částečně odvodit i z výživného, které poukazuje k rukám žalobkyně na výživu nezletilých dětí a jehož výši žalobkyně doložila příslušným rozsudkem o schválení dohody o úpravě poměrů nezletilých dětí. Této sociální a ekonomické nerovnosti mezi manžely žalovaný velmi obratně využívá, když veškerým svým jednáním se v podstatě snaží žalobkyni co nejvíce finančně poškodit, dostat ji do finanční tísně a tím ji přinutit k

Shodu s prvopisem potvrzuje Lucie Brejchová

naprosté poslušnosti tak, jak tomu bylo v době jejich společného soužití. Soud prvního stupně se nadto nezabýval zásadní skutečností, že až do poloviny března žalovaný žalobkyni na její výživu přispíval částkou 14 tis. Kč týdně, což přitom soud prvního stupně považuje za osvědčené. Právě tyto částky totiž měly představovat plnění vyživovací povinnosti alespoň v nezbytné míře tak, jak ji uznal sám žalovaný. Tyto úhrady však ze strany žalovaného zcela neodůvodněně zhruba v polovině března tohoto roku ustaly. Soud prvního stupně svým rozhodnutím de facto zhoršil postavení žalobkyně oproti době, kdy žalovaný na její výživu sám prozatímně přispíval. S ohledem to žalobkyně navrhl, aby odvolací soud změnil výrok II. odvoláním napadeného usnesení tak, že žalovaný je povinen přispívat na výživu žalobkyně další částkou ve výši 60 000 Kč měsíčně, splatnou vždy do každého 15. dne v měsíci předem.

3. Žalovaný se k podanému odvolání nevyjádřil.
4. Krajský soud v Praze jako soud odvolací přezkoumal usnesení soudu prvního stupně v napadeném výroku II., jakož i řízení, které mu předcházelo, v intencích ustanovení § 212 věty první o. s. ř. podle ustanovení § 212a odst. 1, 2, 5, 6 o. s. ř. a dospěl k závěru, že odvolání žalobkyně zčásti důvodné je. Výrok I. nebyl odvoláním napaden, proto nabyt samostatně právní moci.
5. Z obsahu spisu odvolací soud zjistil, že žalobkyně podala k soudu prvního stupně dne 9. 9. 2019 žalobu o určení výživného manželky před rozvodem manželství, kdy požadovala, aby byla žalovanému uložena povinnost hradit žalobkyni výživné nerozvedené manželky ve výši 180 000 Kč měsíčně. Žalobu odůvodnila tím, že účastníci jsou manželé, z manželství se jim narodily 4 děti, dne [redacted] dcera L [redacted], dne [redacted] syn Č [redacted], dne [redacted] syn A [redacted] a dne [redacted] syn V [redacted]. U soudu prvního stupně je vedeno řízení o rozvod manželství účastníků pod sp. zn. 24 C 217/2019. Rozsudkem Okresního soudu Praha - východ ze dne 3. 2. 2020 č. j. 14 Nc 2639/2019 - 293 byla schválena dohoda rodičů o úpravě poměrů k nezletilým dětem pro dobu po rozvodu manželství účastníků. Dále uvedla, že ačkoliv jsou účastníci manželé, žalobkyně nedosahuje životní a kulturní úrovně žalovaného. Žalovaný je zakladatelem a jediným vlastníkem (v současné době prostřednictvím společnosti [redacted]) společnosti [redacted] a. s. s příjmy přes miliardu Kč ročně. Žalovaný vykonává funkci předsedy představenstva společnosti [redacted] a. s., kdy od označené společnosti má volně k dispozici elektroniku ve vysoké hodnotě (např. notebook v hodnotě 200 000 Kč), vozidla k osobní přepravě zn. Tesla X a Tesla S, každé v hodnotě 2,5 milionu Kč a i vybavení domácnosti účastníků nacházející se v nemovitosti v katastrálním území [redacted] (pozemek parc. č. [redacted], jehož součástí je stavba čp. [redacted], k. ú. [redacted]) je ve vlastnictví společnosti [redacted] a. s. Podle časopisu Forbes byl žalovaný zařazen na [redacted] místo v žebříčku 100 nejbohatších Čechů s majetkem v hodnotě 14 miliard Kč. Poukázala na to, že v rámci řízení o úpravě poměrů nezletilých dětí žalovaný při svém výsledku sdělil, že je majitelem bankovních účtů ve Švýcarsku, na nichž se nachází finanční prostředky v částce kolem 20 000 000 Kč a před 13 lety prodal svůj podíl ve společnosti [redacted] a. s. za dluhopisy v částce 200 000 000 Kč. Žalovaný je dále vlastníkem pozemků v katastrálním území [redacted], [redacted], [redacted] a [redacted], nemovitostí v katastrálním území [redacted] a cca 15 bytů a nebytových prostor v Praze. Naproti tomu žalobkyně v současné době nepracuje, zejména z důvodu péče o syna V [redacted], který je nízkého věku a i péče o další společné děti účastníků. Nezletilé děti účastníků jsou ve střídavé výchově účastníků, kdy v době péče o děti bydlí účastník, který péči o děti vykonává, v nemovitosti v katastrálním území [redacted]. Žalobkyně si na dobu, kdy o děti pečuje žalovaný, pronajala byt v Praze. Jediným majetkem žalobkyně je spoluvlastnický podíl k pozemku parc. č. [redacted], jehož součástí je stavba čp. [redacted] - rodinný dům v katastrálním území [redacted]. Svou pozici v domácnosti vnímá jako pozici služky, žalovaný řídí rodinné finance a kontroluje výdaje žalobkyně, žalobkyně naopak nemá kontrolu nad výdaji žalovaného. Žalovaný neustále projevuje vůči žalobkyni svou ekonomickou nadřazenost, kterou žalobkyně demonstrovala tím, že žalovaný v rámci společné dovolené zakoupil žalobkyni a společným dětem letenku v třídě Economy a sobě v třídě Business, nutí žalobkyni nakupovat levnější potraviny na úkor kvality, blokuje ji podle své libovůle platební karty a vystavuje ji tím nepříjemným situacím. I když žalovaný náklady domácnosti

Shodu s prvopisem potvrzuje Lucie Brejchová

a potřeby dětí hradí v plném rozsahu, žalobkyně nemá přehled a žádný vliv na výdaje domácnosti. Po proběhlé mediaci v rámci řízení o úpravě poměrů k nezletilým dětem jí na uspokojování potřeb rodiny žalovaný posílá částku 2 000 Kč denně.

6. Žalovaný ve vyjádření k žalobě ze dne 1. 11. 2019 uvedl, že v současné době poskytuje žalobkyni cca. 14 000 Kč týdně (tj. 60 000 Kč měsíčně) k úhradě jejích potřeb. Účastníci žijí ve společné domácnosti, veškeré náklady s provozem domácnosti hradí žalovaný. Žalovaný hradí náklady na dům a jeho údržbu, včetně údržby zahrady, náklady na chůvy v částce 120 000 Kč, školné v částce 12 500 Kč měsíčně, školkovné v částce 14 000 Kč měsíčně i náklady na jídlo v částce 25 000 Kč měsíčně, ošacení, hračky i pomůcky, náklady na zdravotní péči, mimoškolní aktivity dětí, dovolené i veškeré dárky pro děti. V domácnosti se střídají 4 chůvy, z nichž dvě jsou přítomny 24 hodin denně. Podle jeho vědomosti žalobkyně podniká s příjmem 30 000 Kč měsíčně v poradenství, kdy tuto částku si ponechává pro svoji potřebu. Osobní výdaje žalovaného činí částku 30 000 Kč. Za odpovídající částku výživného pro žalobkyni považuje částku 60 000 Kč měsíčně.
7. Podáním ze dne 3. 4. 2020 navrhla žalobkyně vydání předběžného opatření, kterým by jí žalovaný přispíval částkou 90 000 Kč měsíčně vždy do 15. dne v měsíci předem. Poukázala na to, že žalovaný žalobkyni v minulosti poukazoval částku zhruba 14 000 Kč týdně, od měsíce března však částku svévolně snížil, když dne 5. 3. 2020 uhradil pouze částku 6 720 Kč, dne 11. 3. 2020 uhradil částku 6 720 Kč a dne 19. 3. 2020 částku 6 440 Kč. Snížení částek žalovaný odůvodňoval zápočtem plateb chůvám nezletilých dětí na přelomu listopadu a prosince 2019. Žalovaný však neměl žádnou pohledávku vůči žalobkyni z tohoto titulu. Od té doby žalovaný žalobkyni ničeho neuhradil. Žalobkyně vyzvala žalovaného k doplacení dlužné částky výživného. Žalovaný hradí pouze výživné na nezletilé děti v částce 170 000 Kč měsíčně, jakož i další platby, k jejichž úhradě se podle schválené dohody zavázal. Účastníci mají ve spoluvlastnictví nemovitost v katastrálním území [REDAKCE], z které se žalobkyně byla nucena odstěhovat a žalovaný ji brání ve vstupu do nemovitosti a nutí ji k vyklizení jejích movitých věcí, ačkoliv má žalobkyně spoluvlastnické právo k předmětné nemovitosti. Žalobkyně bude nucena si za účelem uskladnění věcí pronajmout skladové prostory, z čehož jí vzniknou další náklady. Žalobkyně má pronajatý byt 3kk o rozloze 70 m² v Praze [REDAKCE], za který hradí nájem a platby za služby spojené s užíváním v částce 25 000 Kč. Finanční poměry žalovaného byly osvědčeny v rámci řízení o úpravě poměrů k nezletilým dětem účastníků, kdy sám žalovaný uvedl, že roční příjem z funkce předsedy představenstva společnosti [REDAKCE] a. s. činí 840 000 Kč a z pronájmu jím vlastněných bytů má příjem v částce 1 200 000 - 1 400 000 Kč, vlastní dluhopisy v částce 200 000 000 Kč a úspory z podnikání činí 20 000 000 Kč. Žalobkyně je aktuálně zcela bez příjmů z důvodu střídavé péče o nezletilé děti, z nichž nezletilý V [REDAKCE] trpí bronchopulmonální dysplazií plic a v současné době nouzového stavu není pro ni možné si obstarat zaměstnání. Žalovaný svým jednáním výdaje žalobkyně zvyšuje, když žalobkyně nemůže užívat společně vlastněný dům v [REDAKCE], a to ani jako sklad svých věcí.
8. Soud prvního stupně návrhu na nařízení předběžného opatření napadeným usnesením co do částky 30 000 Kč vyhověl a ve zbytku ho jako nedůvodný zamítl. Vyšel z toho, že žalobkyně v řízení osvědčila oddacím listem účastníků uzavření manželství s žalovaným dne 1. 12. 2011, dále osvědčila rodnými listy dětí její tvrzení ohledně narození a věku dětí. Úplným výpisem z obchodního rejstříku [REDAKCE] a. s. bylo doloženo, že žalovaný vykonává funkci předsedy představenstva jmenované společnosti, do 17. 7. 2006 byl v rejstříku veden jako jediný akcionář [REDAKCE] a. s. Protokolem o jednání ze dne 3. 2. 2020 v řízení vedeném u soudu prvního stupně pod sp. zn. 14 Nc 2639/2019 žalobkyně osvědčila, že žalovaný v rámci výsledku k majetkovým poměrům uvedl, že vykonává funkci předsedy představenstva společnosti [REDAKCE] a. s. s hrubým ročním výdělkem 840 000 Kč, vlastní nemovitosti v [REDAKCE] a [REDAKCE], 10 bytů v Praze, z kterých má roční příjem od 1 200 000 Kč do 1 400 000 Kč, dále vlastní pozemky v [REDAKCE] a společně se žalobkyní spoluvlastnický podíl na nemovitosti v [REDAKCE]. Před 13 lety prodal podíl ve společnosti [REDAKCE] a. s. za dluhopisy v hodnotě 200 000 000 Kč. Má úspory z podnikání z doby před uzavřením manželství ve výši 20 000 000 Kč. Žalobkyně v rámci svého výsledku v řízení vedeném u soudu prvního

stupně pod sp. zn. 14 Nc 2639/2019 uvedla, že vlastní spoluvlastnický podíl o velikosti 1/6 domu v [REDAKCE] v hodnotě 100 000 EUR a spoluvlastnický podíl o velikosti 1/6 domu v [REDAKCE] v hodnotě 500 000 EUR, spoluvlastnický podíl o velikosti 1/3 na bytu v [REDAKCE] v částce 100 000 EUR a spoluvlastnický podíl o velikosti 1/2 na nemovitosti v [REDAKCE]. V té době přednášela na školách o rizicích internetu pro děti, v listopadu 2019 obdržela odměnu za konferenci v částce 50 000 Kč. Její úspory činily 150 000 Kč. Rozsudkem Okresního soudu Praha - východ ze dne 3. 2. 2020, č. j. 14 Nc 2639/2019-293 soud schválil dohodu účastníků o úpravě poměrů k nezletilým dětem, na základě které byly děti svěřeny do střídavé péče obou rodičů a žalovaný se zavázal hradit výživné na nezletilé děti k rukám žalobkyně v částce 170 000 Kč měsíčně, dále mimořádné náklady jednou ročně v částce 200 000 Kč a další v rozsudku vyjmenované náklady (školné, zdravotní péči apod.). Žalobkyně výpisem z účtu č. 2676120001/5500 doložila úhrady žalovaného na výživné manželky ve výši 14 000 Kč týdně i výživné na nezletilé děti a emailovou komunikací účastníků z března 2020, že žalovaný proti úhradě výživného manželky žalobkyni v březnu započtl platby za chůvy v částkách 7 280 Kč, 7 280 Kč a 7 560 Kč. Informací o pozemku parc. č. [REDAKCE], jehož součástí je stavba čp. [REDAKCE], k. ú. [REDAKCE] žalobkyně doložila, že je v podílovém spoluvlastnictví účastníků, informací o pozemcích parc. č. [REDAKCE], k. ú. [REDAKCE], které přiléhají k pozemku parc. č. [REDAKCE], že jsou ve výlučném vlastnictví žalovaného. Výpisem z webové stránky forbes.cz pak doložila, že žalovaný byl magazínem Forbes zařazen na [REDAKCE] místo nejbohatších Čechů s majetkem v hodnotě 14 mld. Kč. Dopisem ze dne 18. 3. 2020 žalobkyně vyzvala žalovaného k hrazení výživného. Dopisy zástupkyně žalovaného ze dne 29. 3. 2020 a 30. 3. 2020 a notářským zápisem sp. zn. NZ 157/2020 žalobkyně doložila vyklizení svých osobních věcí žalovaným z nemovitosti v [REDAKCE]. Nájemní smlouvou ze dne 5. 12. 2018 včetně dodatku ze dne 26. 9. 2019 žalobkyně doložila, že je nájemkyní bytové jednotky č. [REDAKCE] nacházející se v domě na adrese [REDAKCE], za který hradí měsíční nájemné v částce 20 000 Kč a zálohy za služby v částce 5 000 Kč měsíčně. Protože žalobkyně žádné jiné speciální náklady netvrdila, soud prvního stupně tak vycházel pouze z předpokládaných běžných nákladů žalobkyně (stravné, jízdné apod.). Soud prvního stupně dále dovodil, že i když výživné na nezletilé děti neslouží k uspokojování potřeb žalobkyně jako manželky, jsou v něm zohledněny i náklady, které jsou vynaloženy v její prospěch, tedy mimo jiné např. příspěvek na bydlení, stravu apod. Soud prvního stupně dovodil, že nájemné, které hradí žalobkyně, tak není nákladem vynaloženým výlučně v její prospěch, ale také ve prospěch nezletilých dětí. Žalobkyně soudu prvního stupně nesdělila, zda pobírá, případně z jakého důvodu nepobírá rodičovský příspěvek na nezletilého syna V [REDAKCE], případně proč se jako nezaměstnaná již dříve neregistrovala na příslušném úřadu práce a nežádala o podporu v nezaměstnanosti a nezajistila si alespoň nějaký příjem. Pokud se žalobkyně v návrhu na předběžné opatření obdobně jako v žalobě zaměřila na zdůraznění mimořádně nadstandardních majetkových poměrů žalovaného, soud prvního stupně zdůraznil, že hledisko stejné životní úrovně manželů je rozhodující pro rozhodnutí ve věci samé, ale nikoliv pro nařízení předběžného opatření. Soud prvního stupně dovodil, že i když lze se žalobkyní s ohledem na jí sdělené a osvědčené skutečnosti souhlasit, že po jejím odstěhování ze společné domácnosti mohlo dojít k značnému poklesu v životní úrovni žalobkyně (i zvýšeným nákladům např. na stěhování), tyto okolnosti, jakkoliv by i byly osvědčeny, ještě nedávají podklad pro korekci dosavadního finančního deficitu ve vazbě na životní standard, na nějž byla žalobkyně zvyklá formou předběžného opatření. U předběžného opatření je totiž určujícím hlediskem, že žalobkyni je nezbytné zatímne zajistit přísun peněžních prostředků v podobě výživného v nezbytné míře a nikoliv vyrovnání (byť ne zcela) životní úrovně účastníků. Z tohoto důvodu soud prvního stupně zohlednil běžné náklady žalobkyně na bydlení, stravu, jízdné i skutečnost, že uvedené náklady by měly být částečně hrazeny z výživného na nezletilé děti jako nákladu vynaloženého i v její prospěch v době péče žalobkyně o ně, jakož i skutečnost, že s ohledem na koncipovanou střídavou výchovu (která probíhá ve velmi krátkých intervalech cca 3 - 4 dnech), a s ohledem na aktuální situaci související s vyhlášením mimořádných opatření spojených s vyhlášeným stavem nouze, má aktuálně žalobkyně omezenou možnost

výdělečné činnosti, rozhodl o povinnosti žalovaného předběžným opatřením platit výživné v zákonem požadované nezbytné míře ve výši 30 000 Kč měsíčně.

9. Jistota ve smyslu ustanovení § 75b odst. 1 o. s. ř. nebyla žalobkyní složena, neboť se jedná o předběžné opatření ve věci výživného (§ 75b odst. 3 písm. a) o. s. ř.)
10. Podle ustanovení § 102 odst. 1 o. s. ř. je-li třeba po zahájení řízení zatímně upravit poměry účastníků nebo je-li po zahájení řízení obava, že by výkon rozhodnutí v řízení posléze vydaného mohl být ohrožen, může soud nařídit předběžné opatření.
11. Podle ustanovení § 75c odst. 1 o. s. ř. nepostupoval-li podle § 75a nebo podle § 75b odst. 2, předseda senátu nařídí usnesením předběžné opatření, jestliže bude prokázáno, že je třeba, aby byly zatímně upraveny poměry účastníků, nebo že je tu obava, že by výkon soudního rozhodnutí byl ohrožen, a jestliže budou alespoň osvědčeny skutečnosti, které jsou rozhodující pro uložení povinnosti předběžným opatřením.
12. Podle ustanovení § 76 odst. 1 písm. e) o. s. ř. předběžným opatřením může být účastníku uloženo, aby něco vykonal, něčeho se zdržel nebo něco snášel.
13. Odvolací soud považuje za vhodné uvést, že rozhodnutí o předběžném opatření (o návrhu na předběžné opatření) nespočívá na výsledcích dokazování, na závěru o skutkovém stavu a ani na právním posouzení věci. Nepředstavuje samo o sobě výsledek procesu, v němž (v jehož průběhu) by soud zvažoval, jaké provede důkazy (zda provede všechny navržené důkazy nebo jen některé z nich, popřípadě zda provede důkazy, které nebyly účastníky navrženy), jak bude provedené důkazy hodnotit a jaká skutková zjištění z nich učiní, v němž by přihlížel k argumentům účastníků (jejich názorům na věc) nebo v němž by aplikoval na zjištěný skutkový stav věci právní předpisy. Jediným podkladem pro rozhodnutí soudu o návrhu na předběžné opatření jsou (ve všech rozhodných hlediscích, uvedených zejména v ustanovení § 75c odst. 1 o. s. ř.) údaje a informace, které jsou obsaženy v návrhu a v listinách předložených navrhovatelem, soud na jejich základě, aniž by vůbec umožnil druhému účastníku se k nim vyjádřit nebo přednést vlastní tvrzení a návrhy, zkoumá, zda jsou splněny podmínky a předpoklady pro nařízení předběžného opatření a přijaté předběžné opatření představuje jen prozatímní a dočasnou úpravu práv a povinností účastníků působící do konečného vyřešení věci nebo do nařízení výkonu rozhodnutí (exekuce), aniž by jím byl (mohl být) předurčován průběh procesu samotného (řízení ve věci samé) nebo prejudikováno rozhodnutí o sporu nebo o jiné právní věci. Rozhodování o předběžném opatření není nalézacím řízením (a ani zvláštním druhem nalézacího řízení), ale jde o řízení „o prozatímním opatření“, jehož smyslem (účelem) je provést rychle (zpravidla bezodkladně) a účinně (zejména bez poskytnutí možnosti druhému účastníku zamýšlené opatření zmařit) prozatímní úpravu poměrů účastníků, aniž by tím byly (mohly být) sporné otázky konečným způsobem vyřešeny (stanovisko Nejvyššího soudu ČR sp. zn. Cjpn 19/2006).
14. Pro nařízení předběžného opatření je rozhodující závěr soudu o tom, že je prokázáno, že poměry účastníků vyžadují zatímní úpravu, nebo že tu je obava z možného ohrožení výkonu budoucího rozhodnutí v řízení vydaného a dále závěr o tom, zda existence nároku samého je alespoň osvědčena, tj. jeví se alespoň jako pravděpodobná. Důkazní břemeno v uvedeném směru (a procesní odpovědnost za úspěch návrhu) má navrhovatel.
15. Žalobkyně podala návrh na vydání předběžného opatření z důvodu, že je třeba, aby poměry účastníků řízení byly zatímně upraveny s ohledem na to, že žalovaný jako její manžel jí nikterak nepřispívá na její výživu, ačkoliv má k dispozici de facto neomezené množství finančních prostředků a ona sama je bez příjmů, finančních rezerv a úspor. Navíc možnosti jejího pracovního uplatnění jsou nulové, neboť má ve střídavé péči s žalovaným čtyři nezletilé děti. Odvolací soud v této souvislosti poznamenává, že je vázán rozsahem i obsahem návrhu na vydání předběžného opatření, jeho mezemi a nemůže uložit něco jiného, než co je požadováno žalobkyní. Posouzení

toho, zda v konkrétní věci existuje potřeba zatímní úpravy poměrů účastníků, přitom závisí na okolnostech konkrétního případu.

16. Odvolací soud vyhodnotil důkazy předložené žalobkyní spolu s návrhem na vydání předběžného opatření a dospěl k závěru, že žalobkyně nutnost zatímní úpravy poměrů mezi účastníky prokázala. Účastníci jsou manželé, z manželství se jim narodily 4 děti, dne [redacted] dcera L [redacted], dne [redacted] syn Č [redacted], dne [redacted] syn A [redacted] a dne [redacted] syn V [redacted]. Rozsudkem Okresního soudu Praha - východ ze dne 3. 2. 2020 č. j. 14 Nc 2639/2019 – 293 byla schválena dohoda rodičů o úpravě poměrů k nezletilým dětem pro dobu po rozvodu manželství účastníků, na základě kterého mají účastníci čtyři nezletilé děti ve věku 2 - 7 let ve střídavé výchově a žalovanému je uloženo přispívat žalobkyni na výživu nezletilých dětí částkou 170 000 Kč měsíčně. Nezletilé děti účastníků jsou ve střídavé výchově účastníků, kdy v době péče o děti bydlí účastník, který péči o děti vykonává, v nemovitosti v katastrálním území [redacted]. Ačkoliv jsou účastníci manželé, žalobkyně nedosahuje životní a kulturní úrovně žalovaného. Žalobkyně v současné době nepracuje, zejména z důvodu péče o nejmladšího syna V [redacted], který má zdravotní problémy. Žalobkyně si na dobu, kdy o děti pečuje žalovaný, pronajala byt v Praze, za který hradí nájemné a platby za služby spojené s nájmem v částce 25 000 Kč měsíčně. S ohledem na aktuální stav a péči o nezletilé děti má omezené možnosti výdělku. Žalovaný je zakladatelem a byl jediným vlastníkem (v současné době prostřednictvím společnosti [redacted]) společnosti [redacted] a. s. s příjmy přes miliardu Kč ročně, kdy před 13 lety prodal svůj podíl ve společnosti [redacted] a. s. za dluhopisy v částce 200 000 000 Kč. V současné době vykonává funkci předsedy představenstva společnosti [redacted] a. s. s ročním výdělkem 840 000 Kč. Dále má příjem z pronájmu nemovitostí ve výši 1 200 000 Kč až 1 500 000 Kč ročně. Nemá přitom žádné dluhy (viz rozsudek Okresního soudu Praha – východ ze dne 3. 2. 2020 sp. zn. 14 Nc 2639/2019). Žalovaná má k dispozici elektroniku ve vysoké hodnotě a vozidla k osobní přepravě zn. Tesla X a Tesla S, každé v hodnotě 2,5 milionu Kč. Podle časopisu Forbes byl žalovaný zařazen na [redacted] místo v žebříčku 100 nejbohatších Čechů s majetkem v hodnotě 14 miliard Kč. V rámci řízení o úpravě poměrů nezletilých dětí žalovaný při svém výsledku sdělil, že je majitelem bankovních účtů ve Švýcarsku, na nichž se nachází finanční prostředky v částce kolem 20 000 000 Kč představující úspory z podnikání. Žalovaný je dále vlastníkem pozemků v katastrálním území [redacted], [redacted], [redacted] a [redacted], nemovitostí v katastrálním území [redacted] a cca 15 bytů a nebytových prostor v Praze. Žalovaný poukazoval žalobkyni na účet do března 2020 částku 14 000 Kč týdně. Následně žalovaný tuto částku ponížil a od 23. 3. 2020 žalobkyni na její výživu ničím nepřispívá. Žalobkyně je tak v situaci, kdy má ve střídavé péči 4 nezletilé děti, je zcela bez příjmů a tyto se nemá možnost aktuálně opatřit. Lze tak uzavřít, že žalobkyně jako výživou oprávněný účastník prokázala, že v jejích majetkových poměrech nastaly od března 2020 takové okolnosti, pro které je nezbytné jí zajistit zatímně formou navrhovaného předběžného opatření placení výživného žalovaným jako osobou povinnou výživou v nezbytné míře (usnesení Krajského soudu v Ústí nad Labem ze dne 23. 5. 2006 sp. zn. 10 Co 407/2006).
17. Odvolací soud poukazuje na to, že předběžná opatření jsou obecně v první řadě zamýšlena jakožto opatření „zakonzervující“ aktuální status quo. Shora uvedenými důkazy přitom bylo osvědčeno, že nezbytné výživné pro žalovanou jako nerozvedenou manželku musí činit alespoň 60 000 Kč měsíčně. Tuto částku ostatně žalovaný po proběhlé mediaci v rámci řízení o úpravě poměrů k nezletilým dětem vedeném u Okresního soudu Praha - východ pod sp. zn. 14 Nc 2639/2019 - 293 dobrovolně poskytoval žalobkyni na její výživu a k úhradě jejích potřeb. To přitom bylo ještě v době, když účastníci sdíleli společnou domácnost v [redacted], a kdy veškeré náklady s provozem domácnosti hradil žalovaný. Následně se však žalované zvýšily její náklady na život, kdy byla nucena si pronajmout bytovou jednotku č. [redacted] nacházející se v domě na adrese [redacted] za měsíční nájemné 25 000 Kč včetně služeb poskytovaných v souvislosti s nájmem, aby měla v době, kdy o děti pečuje žalovaný, kde bydlet, neboť se odstěhovala ze společně vlastněného rodinného domu v [redacted]. Pokud soud prvního stupně dovodil, že toto nájemné, které hradí

žalobkyně, není nákladem vynaloženým výlučně v její prospěch, ale také ve prospěch nezletilých dětí, nepostupoval správně. Nezletilé děti totiž dle vyjádření žalobkyně obývají výlučně rodinný dům v ■■■■■, kde o ně rodiče v rámci střídavé péče pečují. Tato skutečnost ostatně plyne i ze samotné nájemní smlouvy, kde je v čl. 5. 6. uvedena pouze žalobkyně jako jediná osoba obývající předmět nájmu. Pronajatý byt tak primárně slouží žalobkyni, která byla vystěhována ze společného bydliště v ■■■■■ (viz notářský zápis o osvědčení skutkového děje ze dne 27. 3. 2020 sp. zn. NZ 157/2020). Sjednané nájemné přitom žalobkyně musí platit i přesto, že několik dní v týdnu byt neužívá.

18. Pokud soud prvního stupně při stanovení výše výživného v nezbytné míře vycházel pouze z měsíčního nájemného bytu obývaného žalobkyní, pochybil. K nákladům vynakládaným na bydlení je totiž nutné připočítat i další výdaje, jako stravné, náklady na ošacení, náklady na dopravu, náklady na zdravotní péči, náklady na uskladnění jejích věcí odstěhovaných z rodinného domu v ■■■■■, náklady spojené s trávením volného času a další běžně vynakládané měsíční náklady, např. na nákup drogerie a kosmetiky. Za situace, kdy sám žalovaný vyčíslil běžně vynakládané měsíční náklady na částku 30 000 Kč, musí nezbytné výživné pro žalobkyni činit alespoň částku 60 000 Kč, kterou ostatně žalovaný žalobkyni do března 2020 dobrovolně poskytoval a považoval ji za odpovídající a adekvátní (viz vyjádření žalovaného k žalobě ze dne 1. 11. 2019). Nařízením předběžného opatření uložením povinnosti žalovanému přispívat na výživu žalobkyně částkou 60 000 Kč tak bude zachován dosavadní status quo nastolený v průběhu řízení ve věci výchovy a výživy k nezletilým dětem a to do vydání pravomocného rozhodnutí ve věci samé. Tím současně dojde k zajištění přísunu peněžních prostředků pro žalobkyni v nezbytné míře.
19. Pokud soud prvního stupně dovodil, že ve výživném poskytovaném žalovaným na nezletilé děti jsou zohledněny i náklady, které jsou vynaloženy ve prospěch žalobkyně, nepostupoval správně. Nárok na výživné poskytované nezletilým dětem je totiž nárokem samotných nezletilých dětí a má sloužit k uspokojování jejich potřeb. K uspokojení potřeb žalobkyně přitom směřuje nárok na výživné manželky uplatněný v tomto řízení.
20. Nařízené předběžné opatření je přitom přiměřené s ohledem na majetkovou situaci žalovaného, kdy je žalovaný podle časopisu Forbes zařazen na ■■■■■ místo v žebříčku 100 nejbohatších Čechů s majetkem v hodnotě 14 miliard Kč. Předběžným opatřením ukládajícím mu platit žalobkyni výživné manželky ve výši 60 000 Kč mu tak zcela jistě nebude způsobena žádná zvlášť závažná újma.
21. Pokud žalobkyně navrhovala, aby soud předběžným opatřením uložil žalovanému přispívat na její výživu částkou převyšující 60 000 Kč s odůvodněním, že do rozhodnutí o předběžném opatření je nutno promítnout i právo obou manželů na stejnou životní úroveň, odvolací soud uvádí, že okolnosti spočívající v rozdílné životní úrovni žalobkyně a žalovaného jako manželů se do úvahy soudu o výši výživného poskytovaného na základě předběžného opatření v nezbytné míře promítnout nemohou, neboť účelem předběžného opatření není rozhodovat ve věci samé, tedy vyrovnávat hmotnou a kulturní úroveň obou manželů a korigovat tak finanční deficit ve vazbě na životní standard, na nějž byla žalobkyně zvyklá. Tato skutečnost bude rozhodující až v rámci následného rozhodování ve věci samé. Je totiž nutné důsledně rozlišovat výživné, které zmiňuje § 76 odst. 1 písm. a) o. s. ř., a výživné dle § 697 o. z. Výživné dle § 697 o. z. vychází z předpokladu rovnosti mezi mužem a ženou v manželství, tzn. že smyslem ustanovení o vyživovací povinnosti mezi manžely obsažené v o. z. je zajistit stejnou hmotnou a kulturní úroveň oběma manželům, zatímco výživné dle § 76 odst. 1 písm. a) o. s. ř. má být poskytnuto v nezbytné míře, tedy má pouze subsidiární povahu a má řešit akutní absenci hmotného zabezpečení navrhovatele.
22. Vzhledem k tomu, že výrokem I. již uložil soud prvního stupně žalovanému přispívat na výživu žalobkyně částkou 30 000 Kč, odvolací soud usnesení soudu prvního stupně v souladu s ustanovením § 220 odst. 1 o. s. ř. změnil v napadeném výroku II. tak, že žalovaný je povinen přispívat žalobkyni na její výživu i další částkou 30 000 Kč měsíčně splatnou vždy do každého 15.

Shodu s prvopisem potvrzuje Lucie Brejchová

dne v měsíci předem; co do částky 30 000 Kč odvolací soud výrok II. napadeného usnesení jako věcně správný potvrdil (§ 219 o. s. ř.) tak, jak uvedeno ve výroku tohoto usnesení.

23. Za použití ustanovení § 224 odst. 1 o. s. ř. v souladu s ustanovením § 145 o. s. ř. odvolací soud nerozhodoval o náhradě nákladů odvolacího řízení, neboť nákladová povinnost vzniklá v souvislosti s nařízeným předběžným opatřením sleduje osud nákladové povinnosti věci samé.

Poučení:

Proti tomuto usnesení není dovolání přípustné.

Praha 29. května 2020

JUDr. Oto Kubeš v. r.
předseda senátu

Shodu s prvopisem potvrzuje Lucie Brejchová